

نقش استصحاب در تفسیر قرارداد

(تاریخ دریافت ۱۳۹۷/۰۳/۱۵، تاریخ تصویب ۱۳۹۷/۰۷/۱۵)

محسن افشاری^{۱*}

دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اصفهان

رضا مقصودی**

دانشجوی دکتری حقوق خصوصی دانشگاه آزاد اصفهان و وکیل پایه یک دادگستری

سید مهدی علامه***

عضو هیئت علمی دانشگاه آزاد اصفهان و وکیل پایه یک دادگستری

چکیده

استصحاب چه به عنوان اماره و چه عنوان اصل کاربرد زیادی در فقه و حقوق دارد. در تفسیر قرارداد کشف اراده در اولویت است. برای کشف اراده در قرارداد ابتدا اولویت با الفاظ و عبارات به کار رفته در متن قرارداد است و اگر قرارداد مبهم، مجمل و یا ناقص بود، که اکثر قراردادهای این چنین است، نوبت به عرف، قوانین تکمیلی، انصاف و عدالت می‌رسد. اگر باز هم دادرسی در کشف اراده با توجه به موارد مذکور، موفق نشد، اینجا نوبت به استصحاب می‌رسد. اینکه ما استصحاب را اصل بدانیم یا اماره در کاشفیت اراده متفاوت است، زیرا استفاده از اصل در موارد رفع تحیر است و کاشف از اراده واقعی نیست و اراده ظاهری را بیان می‌کند، ولی اگر استصحاب را اماره بدانیم و چون اماره ظن آور است لذا کاشفیت واقعی دارد و می‌تواند در تفسیر قرارداد کشف اراده واقعی کند.

واژگان کلیدی: استصحاب، تفسیر، قرارداد، اصل، اماره

^۱ نویسنده مسئول